

21.41x35.31	1	4	עמוד	הארץ - גלריה	19/07/2011	28095172-4
מכון טכנולוגי חולון - 83313						

עיצוב



תפרו להם פלסטיק

במיצב שהציגו סימונה פארסין ואנדראה טרימארקי ביריד העיצוב במילאנו הם בחנו שימושים עתידיים בפלסטיק שיצרו בעצמם. צמד המעצבים האיטלקים, שיתארחו מחר בחולון, סבורים שכדאי לחזור ולהשתמש בחומרים טבעיים לייצור רהיטים וכלים

שטיח קיר, pettirosso, מתוך סדרת migration בעבור יצרנית השטיחים Nodus. למטה: המיצב "בוטניקה"

ייובל סער

מילאנו

אחד המיצבים יוצאי הרופן שהוצגו בשבוע העיצוב של מילאנו בשנה שעברה היה "אוטרכיה" (Autarchy), שהציע מצב אוטופי ובו קהילה יכולה לספק את צרכיה בדרך ירידותית לסביבה. המיצב, שיצרו שני בוגרים צעירים של האקדמיה לעיצוב של איינדהובן, סימונה פארסין ואנדראה טרימארקי מסטוריו "Formafantasma", הוצג במילאנו במתחם התצוגה הנחשב של רוזאנה אורלנדי והורכב מגופי תאורה וכ"ל קיבול. הם יוצרו מתערובת טבעית של קמח, פסולת חקלאית ואבן סיד, ונצבעו בעזרת פיגמנטים שהופקו מירקות, תבלינים ושושנים. בנוסף, השניים הומינו יצירת מטאטאים איטלקית להשתתף במיצב: הם יצרו את שעדותיו של מטאטא הקש הקלאסי מגבעולי דגניים, ויצרו אובייקט שהוא שילוב בין משהו פשוט ומסורתי לבין משהו פיוטי ועתידני.

במקביל ל"אוטרכיה" הציגו השניים גם את פרויקט הגמר שלהם, "מפסלים את המסורת", במסגרת התערוכה של האקדמיה לעיצוב של איינדהובן, שכותרתה היתה "העלתה שאלות על עולם העיצוב. הפרויקט עסק באומנות הסיציליאנית המסורתית ובשאלה אם תפקיד המסורת הוא לתעד את העבר או להחיותו". העניין שלנו הוא בהערכה מחדש של אומנויות וטכניקות נשכחות, על ידי יצירת קשר בין תרבויות מקומיות לתפישות גלובליות וההדרת אלמנטים של מלאכה ואומנות לתהליכים מתועשים, הם אמרו אז. טרימארקי ופארסין, שניהם איטלקים, מתגוררים באיינדהובן שבחולנר. הקשר ביניהם התחיל בלימודי התואר הראשון באיטליה כשהתמחו בתקשורת חזותית, והעניין שלהם בעיצוב המוצר התפתח בלימודי התואר השני באיינדהובן, שאותו סיימו לפני שנתיים. אז גם הקימו את הסטודיו שלהם, "פורמה פנטזמה" (באיטלקית: צורה בלתי נראית או צורה מדומיינת). מחר יספרו השניים על עבודתם במסגרת כנס של הפקולטה לעיצוב **מכון טכנולוגי חולון** שיעסוק בין השאר במקומו של פרויקט הגמר ובמרכיביו בקידום המעצב.

למרות הזמן המועט שחלף מאז סיום לימודיהם, השניים הסירו מעליהם במהרה את מעטה האלמוניות והציגו השנה במקומות נחשבים. ביריד העיצוב שהתקיים באפריל האחרון במילאנו חזרו השניים להציג במתחם התצוגה של רוזאנה אורלנדי ובמקביל הוצגו עבודות שלהם בתערוכת הטקסטיל שאצרה לי אדלקורט, בתערוכה הקבוצתית שהוצגה בגלריה דילמוס, באולם התצוגה של יצרנית השטיחים "נודוס", ועוד. אצל אורלנדי הציגו השניים גם הפעם מיצב יוצא דופן מכ" חנית ההקפדה האסתטית שלו, "בוטניקה" שמו, וגם בו הם המשיכו במחקר על אודות חומרים מן הטבע.

במסגרת שיתוף פעולה עם קרן PLART האיטלקית, העוסקת במחקר מדעי וטכנולוגי הקשור לשימוש בפלסטיק, התבקשו השניים לבדוק את היחס שלהם לפלסטיק ולשימושים עתידיים בו. "היינו קצת ספקניים אבל אמי רנו שננסה ליצור פלסטיק משלנו", מספר פארסין בשורה המתקיימת סמוך למיצב. "מה שעשינו היה לחזור לעבר ולהשתמש בפולימרים טבעיים כדי ליצור את הכלים. רצינו לתת את הפרספקטיבה שלנו לפלסטיק ולהראות שגם היום אפשר להסתמך על דברים שעשו מזמן. כל מה שרואים כאן נעשה באופן טבעי תוך שימוש בשרפי עצים



תצלום: לואיזה צצוני

אנחנו תמיד מסתכלים על חומרים גם מהצד הרגשי שלהם, והמחקר שלנו קשור לרוב בהיסטוריה ובמסורת". אתם לא פוחדים שיתייחסו אליכם כשני הצעירים שְׁעוֹשִׂים דברים יפים אבל הם אינם באמת מעצבים? "רבים אומרים זאת, ובמיוחד הולנדים שאוחזים בתפישה ברורה של אסתטיקה, ומבחינתם אנחנו רק קונצפטואלים. אם כך, אנחנו שמחים להציג גוף עבודות קונצפטואלי שיש בו יופי ואנחנו בעיקר נהנים ממה שאנחנו עושים בתקווה שיהיו אנשים שיבינו את זה, שייקשרו לזה, שיתרכזו בעבודה. לעבר רה שלנו יש כמה שכבות, לא רק שימוש ולא רק אסתטיקה". האם ההתקדמות שלכם מאז סיום הלימודים ועד התיצוגות הרבות השנה אינה מהירה מדי? אינכם חוששים שבשנה הבאה כבר יהיה כוכב אחר במקומכם? פארסין משתהה לפני שהוא משיב. "אני לא בטוח שזה כל כך מהר בשבילנו", הוא אומר. "חשוב לנו לא לקחת יותר מדי עבודות שלא נוכל לשלוט בהן, אנחנו מחפשים שותפים טובים ליעבוד אתם, והתערוכה פה היא הזדמנות למצוא שותפים את הרבר שלנו. זה לא קל להיות מעצב: אתה צריך להציג את מה שאתה יודע לעשות כדי למצוא את השותפים הנכונים". כאיטלקים שלמדו באיטליה ובחולנר ונשארו לגור באיינדהובן, אפשר לכלול אתכם בעיצוב האיטלקי העכ" שווי הצעיר, שאינו נאמן בהכרח לדור המייסדים? "מצד אחד, הרבה איטלקים רואים בנו חלק מהעיצוב ההולנדי כי למדנו באיינדהובן ונשארו שם, ומצד שני, ההולנדים רואים בנו איטלקים כי משם באנו. זה מעניין לראות איך הריבור על עיצוב מקומי מקבל הקשר שנובע לא רק ממקום הולדתך ומקום עבודתך, אלא גם מהשאלה מי קובע. לתפישתנו, יש לברך על כך שגבולות בין מדינות כבר פחות רלוונטיים בהגדרה של עיצוב. מה זה משנה? בכל מקרה, טוב לנו במקום שבו אנחנו נמצאים". היכן תהיו בעוד חמש או עשר שנים? "שאלה טובה, אנחנו לא לגמרי יודעים. כרגע אנחנו בשלב שאנחנו בודקים מה מעניין אותנו ומה אנחנו אוהבים, ומקווים שהלקוחות שלנו יתנו לנו להמשיך את מה שטוב לנו". אתה רואה את עצמך עושה כפיא בייצור המוני? אתם כל כך רחוקים מזה. "אין לדעת. כרגע אנחנו לוקחים את הזמן כדי להבין מי אנחנו ומה אנחנו רוצים לעשות".



אנדראה טרימארקי (מימין) וסימונה פארסין

פארסין: "כמעצבים, אנחנו תמיד מסתכלים על חומרים גם מהצד הרגשי שלהם, והמחקר שלנו קשור לרוב בהיסטוריה ובמסורת"

טבעיים, גומי טבעי ועוד". זה מה שנקרא 100% טבעי? "כן. גילינו שאפשר לערבב את השרף עם חומרים טבעיים אחדים כדי להפוך אותו לחזק יותר, וכן הלאה. אלה חומרים שהשתמשו בהם בעבר לייצור רהיטים וכלים, אבל מובן שהי תאמנו את אופן הייצור למחשבה באיזו דרך יש להשתמש בחומרים ובתהליכים האלה היום". אתה חושב שיש לזה עתיד בייצור תעשייתי המוני? "הרבה אנשים שואלים אותנו את זה, אבל איני יודע. אני חנו חושבים שזה יהיה מעניין להמשיך ולברוק אם יש אפשרות להתאים את תהליך הייצור לקנה מידה גדול יותר. יש לחומרים האלה איכות נהדרת". במה זה יותר טוב מהפלסטיק שקיים היום בשוק? "איני יודע אם זה יותר טוב, זו לא היתה המטרה שלנו. רצינו לבדוק מה קורה כשעובדים עם חומרים שבאים מהטבע, אף שגם נפט מגיע מהטבע", הוא מוסיף בחיך, "גם נפט הוא 100% טבעי. צריך לזכור שאנחנו לא טכנאים. כמעצבים,